

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Св. Григорій Ниський

St. Gregory of Nyssa

Saint Grégoire de Nysse

Fr. Ihor Kutash - o. Igor Куташ
ikutash@gmail.com

—...[X]то інтимно спілкуватиметься з Богом, той мусить вознестися вище всього видимого і, піднімаючи власний ум, неначе до вершка гори, до невидимого і незбагненого, вірити, що Божественне – там, куди розуміння не досягає. (Григорій Ниський, Життя Мойсея)

23-го січня за Григоріянським календарем (це 10-го за Юліянським) ми святкуємо пам'ять одного з Отців Кападокійських, якого дехто називає «Отцем Отців», Св. Григорія Ниського. Він походив з надзвичайної родини – його зразком і опікуном був його старший брат, Св. Василій Великий, а мав також приклад побожного й праведного життя від своєї матері та сестри, Святих Емілії та Макрини. Св. Григорія Назіан був його другом. У день його пам'яті поминаємо також Св. Теосевію, яку Св. Миколай Велімірович у його «Житттю Святих» (Prologue from Ochrid), називає його дружиною, яка померла в ранньому віці, що спонукало Григорія піти за братом і сестрою в подвизі монашества.

Св. Григорій народився в р. 331-му а впокоївся приблизно в р. 394-му. Прийняв Хрещення уже дорослим у ранніх двадцятих роках. Його мати була побожною християнкою а батько був язичником. Брат Св. Василій висвятив його на Єпископа м. Ниси (сьогодні – місто знаходиться в Туреччині) в р. 372-му. Разом Святи Брати захищали Віру Нікейську.

Григорій брав участь у Другому Вселенському Соборі і дехто приписує йому авторство останніх 5-ох артикулів Нікейського Символа Віри, який є частиною щоденних молитов Православних.

Перший з них говорить про Святого Духа. Після того, як Вселенський Собор осудив навчання Аріяні і проголосив істину про одноістотність Отця і Сина («Бога істинного від Бога істинного, одноістотного з Отцем, через Якого все сталося»), зісталось все одно багато таких, які не вірили те саме про Духа Святого. Вони вважали Його за Ангола.

Григорій і Василій ясно вчили, що Бог – Тройця, тобто досконала єдність у різноманітності, та що Дух Святий – Третя Особа Пресвятої Тройці, що «Йому з Отцем і Сином однаковий поклін і однакова слава, що говорив через Пророків».

Св. Григорій також писав про безмежність Бога, та що Його ніколи не можна ані описати, ані окреслити, ані збагнути. Однак, казав він, Бог запрошує і заохочує нас пізнавати Його і ця наука приходить у трьох етапах: на початку несвідомість, а тоді духовне просвічення, а на останку «Божественна темрява», в якій ми споглядаємо Бога понад спосібність розуму знати чи описати безмежно Бажаного.

Через його втіху Богом, Св. Григорія погляд на творіння теж було сповнене втіхою, радістю та надією. Він навчав про постійний зріст людей у чеснотах та побожності та що остаточна ціль людини – обоження, за Св. Афанасієм Великим, який писав: «Бог став Людиною, щоб і людина могла обожитись». Він подавав надію, що на останку все творіння буде спасенне – звичайно не проти власної його волі, і не без його участі в цьому процесі покоренням та співпрацею з Богом, Який постійно над цим працює.

Впродовж свого життя Св. Григорій зазнав болючу зневіру про себе самого, як також і інші терпіння та переслідування. Аріяни ворожо відносилися до нього, а вони в часі його життя ще були сильними та впливовими. З нього знімали єпископський сан і він мусів мандрувати від міста до міста в бідності та розпачу. Але тоді Бог підніс його і він мав великий вплив над Християнами ще за час свого життя.

Пам'ять про нього дає нам надію та радість. Ми просимо його допомогти нам по шляху до Божого Світла, що для тих, які намагаються зменшити Його та перетворити на Слугу, Який нічого не вимагає а тільки мусить давати все, чого просять у Нього, виглядає неначе темрява. Але Світло таки сяє у темряві і темрява ніколи не матиме силу Його погасити (Івана 1:5).

St. Gregory of Nyssa

—...[T]he one who is going to associate intimately with God must go beyond all that is visible and— lifting up his own mind, as to a mountaintop, to the invisible and incomprehensible—believe that the Divine is there where the

Saint Grégoire de Nysse

- ... [C]elui une qui va associer intimement avec Dieu doit aller au-delà tout ce qui est visible et - soulevant son propre esprit, à une montagne, à l'invisible et incompréhensible - croire que le Divin est là où la

**understanding does not reach.
(Gregory of Nyssa, Life of Moses)**

On January 23 on the Gregorian calendar (which is January 10 on the Julian) we celebrate the memory of one of the Cappadocian Fathers, called by some "The Father of Fathers", St. Gregory of Nyssa. He was part of a remarkable family of godly folk – he was mentored by his elder brother, St. Basil the Great and guided by the example of his mother and his sister, St. Emily and St. Macrina. St. Gregory Nazianzus was his friend. On the same day we also remember St. Theosebia, who St. Nikolai Velimirovic, in his Prologue from Ochrid, says was his wife who died at a young age, which prompted Gregory to join St. Basil and St. Macrina in a monastic life.

Gregory was born in 331 and reposed about 394. He was baptized as an adult in his early twenties. His mother was a devout Christian while his father was a pagan. His brother, St. Basil, consecrated him Bishop of Nyssa (today a town in Turkey), in 372. Together the holy brothers defended the Nicene Faith.

Gregory attended the Second Ecumenical Council and it is said that he was the composer of the final 5 articles of the Nicene Creed which Orthodox Christians pray daily.

The first of these speaks of the Holy Spirit. After the First Ecumenical Council denounced the Arians and proclaimed the truth of the consubstantiality of the Father and the Son ("very God of very God, of one essence with the Father, by Whom all things were made"), there were still many who did not believe the same of the Holy Spirit. They thought He was an Angel. It was Gregory and Basil who clearly said that God was Trinity – perfect Unity in Diversity – and spoke of the Holy Spirit as the Third Person of the Most Holy Trinity,

compréhension n'atteint pas (Grégoire de Nysse, Vie de Moïse)

Le 23 janvier sur le calendrier Grégorien (qui est le 10 janvier sur le Julien), nous célébrons la mémoire de l'un des Pères de la Cappadoce, appelé par certains "Le Père des Pères", Saint Grégoire de Nysse. Il faisait partie d'une famille remarquable de gens pieux - il a été encadré par son frère aîné, Saint Basile le Grand et guidé par l'exemple de sa mère et sa sœur, Sainte Émilie et Sainte Macrina. Saint Grégoire de Nazianze était son ami. Le même jour, nous nous souvenons aussi Sainte Théosébie, qui selon Saint Nikolai Velimirovic, dans son Prologue d'Ohrid, était sa femme qui est décédée à un jeune âge, ce qui l'a poussé Grégoire à rejoindre Saint-Basile et Saint Macrina dans une vie monastique.

Grégoire est né en 331 et reposait sur les 394. Il a été baptisé à l'âge adulte dans la jeune vingtaine. Sa mère était une fervente chrétienne tandis que son père était un païen. Son frère, Saint Basile, le consacra évêque de Nysse (aujourd'hui une ville en Turquie), en 372. Les saints frères ont ensemble défendu la foi de Nicée.

Grégoire a assisté au Deuxième Concile Œcuménique et on dit qu'il était le compositeur des 5 derniers articles du Credo de Nicée que les chrétiens orthodoxes prient chaque jour.

Le premier parmi eux parle de l'Esprit Saint. Après que le Premier Concile Œcuménique a dénoncé les Ariens et a proclamé la vérité de la consubstantialité du Père et du Fils («vrai Dieu de vrai Dieu, d'une essence avec le Père, par qui tout a

Who “together with the Father and the Son is worshipped and glorified, Who spoke through the Prophets”.

St. Gregory also wrote of the infinity of God and that He can never be defined, circumscribed or understood. Nonetheless God invites and woos us to come to know Him and this knowledge comes in three stages: first ignorance, then spiritual illumination, and finally “divine darkness” in which we contemplate God beyond the capacity of the intellect to know or describe the infinitely Desirable One.

As a result of his delight in God, St. Gregory’s view of His creation was similarly one of delight and joy and hope. He spoke of the continual progress of human persons in virtue and godliness, seeing the final goal of the human as Theosis, echoing St. Athanasius the Great: “God became man that man might become divine”. He expressed the hope that ultimately all creatures will be saved – although not, of course, against their will, and not without their participation in the process, by loving submission to and cooperation with God, Who works unceasingly to achieve this.

During his life St. Gregory knew painful self-doubt, bereavement and persecution. He was the object of hostility on the part of the Arians, who were still very powerful and influential in his day. He was deposed from his episcopacy and had to wander about from town to town in destitution and despondency. But then God lifted him up and he enjoyed great influence over the Christians of his day while he was still upon this earth.

St. Gregory’s memory gives us hope and joy. We ask him to help us in our journey in and to the Light of God, which to those who seek to define and box Him in to make Him less demanding - our Servant rather than our Lord – may appear to be

été fait »), il y avait encore beaucoup qui n’ont pas cru la même chose de l’Esprit Saint. Ils pensaient qu’Il est un Ange. C’étaient Grégoire et Basile qui ont dit clairement que Dieu est Trinité - parfaite unité dans la diversité - et ont parlé de l’Esprit Saint comme la Troisième Personne de la Très Sainte Trinité, Qui «avec le Père et le Fils est adoré et glorifié, Qui a parlé par les prophètes».

St. Grégoire a également écrit de l’infinité de Dieu et qu’Il ne peut jamais être défini, circonscrit ou compris. Néanmoins Dieu invite et nous courtise de venir à Le connaître et cette connaissance arrive en trois étapes: d’abord l’ignorance, puis l’éclairage spirituel, et enfin «l’obscurité divine» dans laquelle nous contemplons Dieu au-delà de la capacité de l’intelligence de connaître ou de décrire Celui Qui est infiniment souhaitable.

En raison de sa joie en Dieu, l’avis du Saint Grégoire de Sa création était également l’un de plaisir et de joie et d’espoir. Il a parlé du progrès continu de la personne humaine dans la vertu et la piété, en voyant le but final de l’humain comme Theosis, faisant écho à saint Athanase le Grand: «Dieu S’est fait homme pour que l’homme devienne divin». Il a exprimé l’espoir que finalement toutes les créatures seront sauvées - mais pas, bien sûr, contre leur gré, et non sans leur participation dans le processus, par la soumission et à la coopération aimantes avec Dieu, Qui travaille sans cesse pour y parvenir.

Au cours de sa vie Saint Grégoire vivait douloureux le doute de soi-même, le deuil et la persécution. Il a fait l’objet d’hostilité de la part des

darkness. But “the Light shines in the darkness and the darkness did not overcome it” (John 1:5).

Ariens, qui étaient encore très puissants et influents dans ses jours. Il a été déchu de son épiscopat et a dû errer de ville en ville dans le dénuement et le découragement. Mais alors Dieu l'a élevé et il jouissait d'une grande influence sur les chrétiens de son époque alors qu'il était encore sur cette terre.

La mémoire du Saint Grégoire nous donne de l'espoir et de la joie. Nous lui demandons de nous aider dans notre voyage dans et à la Lumière de Dieu, qui pour ceux qui cherchent à Le définir et L'emboîter pour Le rendre moins exigeant - notre Serviteur plutôt que notre Seigneur - peut apparaître comme l'obscurité. Mais «la Lumière luit dans les ténèbres, et les ténèbres ne L'ont point reçue» (Jean 1:5).